

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ (Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ.)

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 4-8-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος και Εισηγητής, Σωτηρία Σταματοπούλου και Μαρία Βύρρα, Μέλη.

Για να εξετάσει, κατ' αναπομπή της από 15-7-2022 κοινοποιηθείσας στην ΕΑΔΗΣΥ, ΔΕΦΑΘ 1331/2022, την από 20-9-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1775/21-9-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Του από 1-10-2021, κατόπιν της από 21-9-2021 κοινοποίησης της προσφυγής, παρεμβαίνοντας με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της από 10-9-2021 κοινοποιηθείσας, υπ' αριθ. 200/2021 Απόφασης Εκτελεστικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος προσφυγή παραλείφθηκαν πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού του παρεμβαίνοντος και ήδη, ενώ οι καταρχήν κριθείσες βάσεις αποκλεισμού του εκ της αναθέτουσας, έχουν ακυρωθεί, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για ΦΥΛΑΞΗ ΧΩΡΩΝ ..., εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ και προαίρεσης αξίας ευρώ 1.071.313,30 ευρώ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 26-5-2021 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 28-5-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 30-9-2021 Απόψεις της και ο πρώτος προσφεύγων υποβάλλει το από 14-10-2021 Υπόμνημα του. Ο πρώτος προσφεύγων και ο παρεμβαίνων υποβάλλουν και τα από 22-7-2022 και από 20-7-2022 υπομνήματά τους, στο πλαίσιο της εξέτασης κατά τη νυν συμμόρφωση, αμφότερα όμως υποβάλλονται απαραδέκτως, αφού αφενός έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής υπομνημάτων κατ' άρ. 365 παρ.

1 Ν. 4412/2016, αφετέρου, δεν προβλέπεται εκ του νόμου δικαίωμα υποβολής υπομνήματος, στο πλαίσιο εξέτασης προσφυγής, κατόπιν αναπομπής που λαμβάνει χώρα αποκλειστικά προς εξέταση ισχυρισμών που δεν εξετάσθηκαν εξ αρχής.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 5.357 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, έχει ήδη κριθεί στο πλαίσιο της προηγούμενης Απόφασης ΑΕΠΠ, το παραδεκτό της προσφυγής και της παρέμβασης, στο δε πλαίσιο της νυν εξέτασης, που λαμβάνει χώρα κατόπιν της δια της ανωτέρω δικαστικής απόφασης αναπομπής, είναι εξεταστέοι αποκλειστικά, σύμφωνα με το διατακτικό και την παραπομπή στις σκ. 7-8 του σκεπτικού της, οι επιμέρους λόγοι της (καταρχήν στραφείσας κατά περισσοτέρων καθ' ων και κεφαλαίων της προσβαλλομένης) ειδικώς κατά του νυν παρεμβαίνοντος και ειδικώς, του υπό 1.ΙΙ κατά του παρεμβαίνοντος λόγου και επιμέρους αιτιάσεων του υπό 2 κατά του ίδιου παρεμβαίνοντος, λόγου της προσφυγής (κατά την αρίθμηση του δικογράφου), ήτοι όσων δεν εξετάσθηκαν στο πλαίσιο της προηγούμενης Απόφασης ΑΕΠΠ, ως αλυσιτελείς, κατόπιν τότε αποδοχής λοιπών βάσεων απόρριψης του παρεμβαίνοντος.

3. Επειδή, όσον αφορά τον υπό 1.Ι και υπό 1.ΙΙ ισχυρισμούς της προσφυγής, στο τιμολόγιο προσφοράς του ο παρεμβαίνων, ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α και ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ', δήλωσε 6,10 ευρώ ως κόστος ημερήσιας ώρας εργασίας (χωρίς προσαυξήσεις νυκτερινών και αργιών), ενώ στο ΚΕΦ. Δ της προσφοράς του δήλωσε ως μηνιαίες καταρχήν αποδοχές εργαζομένων 660,40 ευρώ και επιπλέον 254 εργάσιμες ημέρες ανά έτος, προσδιορίζοντας τις ως αντιστοιχούσες στο διάστημα Δευτέρα-Παρασκευή, επί 8 ώρες ημερησίως και

$254 \times 8 = 2.032$ εργάσιμες ώρες κατ' έτος συνολικά (και άρα, $2032/12=169,333$ ώρες εργασίας τον μήνα). Με βάση τις ανωτέρω αποδοχές 660,40 ευρώ ανά μήνα και 7.924,80 (12X650) ευρώ ως σύνολο μηνιαίων αποδοχών δωδεκαμήνου, υπολόγισε τα ετήσια δώρα και επίδομα αδείας, ως και το κόστος αντικατάστασης υπαλλήλων σε άδειες και εργοδοτικές εισφορές 22,54%, ως και την αναλογία των ανωτέρω σε δωδεκατημόριο, ήτοι ανά μήνα της δωδεκάμηνης διάρκειας εκτέλεσης της σύμβασης, καταλήγοντας σε μηνιαίο συνολικό κόστος αποδοχών και εισφορών 1.032,66 ευρώ και ετήσιο 12.391,87 ευρώ ή $12.391,87/2.032 = 6,098361$ ευρώ ανά ώρα (ίσο και με το πηλίκο των μηνιαίων μεγεθών $1.032,66/169,333$). Ο δε προσφεύγων προβάλλει με τον υπό 1.I ισχυρισμό του, πως το ορθό κόστος ήταν 6,11 ευρώ, παραπέμποντας προς τεκμηρίωση στην ανάλυση του Κεφαλαίου Δ' της προσφοράς του (προσφεύγοντος) - ΠΙΝΑΚΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥ, με συνέπεια υποκοστολόγηση της προσφοράς του παρεμβαίνοντος σε κάθε περαιτέρω επιμέρους κονδύλι αυτής. Περαιτέρω, με τον υπό 1.II ισχυρισμό του προβάλλει πως με βάση το ανωτέρω ποσό 1.032,66 ευρώ ανά μήνα, η ανά ώρα αναλογία έπρεπε να ανέρχεται σε 6,20 ευρώ, αφού θα έπρεπε να διαιρεθεί δια 166,67 ωρών ανά μήνα (και όχι, όπως προκύπτει ανωτέρω, δια 169,333 ωρών ανά μήνα). Ο οικείος I.1 ισχυρισμός του προσφεύγοντα κατά του παρεμβαίνοντα έχει ήδη απορριφθεί ρητά στο πλαίσιο της προηγηθείσας Απόφασης επί της προσφυγής, η οικεία δε κρίση της ΑΕΠΠ δεν ακυρώθηκε εκ της ανωτέρω δικαστικής απόφασης. Όσον αφορά τον υπό 1.II ισχυρισμό της προσφυγής κατά του νυν παρεμβαίνοντα, προκύπτουν τα εξής. Σε αντίθεση με τη συναφή αιτίαση του προσφεύγοντα, περί των κατά το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε-ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ-ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ, σημ. 7 της διακήρυξης οριζόμενων «7. Στην ανάλυση του Πίνακα του κεφαλαίου Δ περιλαμβάνονται υποχρεωτικά κατ' ελάχιστον τα εξής: Αναλύονται και επεξηγούνται επαρκώς διεξοδικά και με σαφήνεια ο τρόπος/μέθοδος υπολογισμού προσδιορισμού των στοιχείων των Πινάκων των κεφαλαίων Α, Β & Γ και ιδίως των νόμιμων αποδοχών και των ασφαλιστικών εισφορών (εργατικό κόστος).», ο παρεμβαίνων υπέβαλε συναφή ανάλυση μεθόδου υπολογισμού στοιχείων αποδοχών και εισφορών, αφού τα

ανωτέρω, όπως προεκτέθηκε εκ των προπαρατεθέντων, προκύπτουν με σαφήνεια από το ως άνω ΚΕΦ. Δ της οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντα, χωρίς η αναθέτουσα να έχει ορίσει ειδικότερες ή λεπτομερέστερες απαιτήσεις περί αναγκαίων εξηγήσεων και έκθεσης μεθόδου υπολογισμού ούτε η ως άνω απαίτηση σήμαινε πως έπρεπε να παρατεθεί η εξήγηση λεκτικά ή με συγκεκριμένο επίπεδο ανάλυσης υπολογισμών, αλλά αρκούσε να προκύπτει από το σύνολο των εντός του ΚΕΦ. Δ οικονομικής προσφοράς, παρατεθέντων επιμέρους ποσών και μεγεθών, ώστε να συγκροτούν τα στοιχεία των ΚΕΦ. Α-Γ' των οικονομικών προσφορών. Περαιτέρω, ουδόλως υπάρχει υποχρέωση οι ώρες μηνιαίας εργασίας κάθε εργαζομένου να μην υπερβαίνουν τις 166,67 ώρες μηνιαία, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει ο προσφεύγων και (λαμβανομένης υπόψη και της αντικατάστασης κατά την άδεια) τις $12 \times 166,67 = 2.000$ ώρες συνολικά στο δωδεκάμηνο, αφού οι νόμιμες, προ υπερωριών, ώρες εργασίας δεν τίθενται με βάση το μήνα ή το έτος, αλλά την εβδομάδα και ανεξαρτήτως πενθημέρου ή εξαημέρου συστήματος εργασίας, το οποίο είναι αδιάφορο, δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις 40 ώρες ανά εβδομάδα. Το δε έτος 365 ημερών περιλαμβάνει $365/7 = 52,14286$ εβδομάδες και ανά μέσο μήνα $52,14286/12 = 4,345238$ εβδομάδες και άρα, το νόμιμο ωράριο 40 ωρών ανά εβδομάδα αντιστοιχεί σε 2.085,714 ώρες ανά έτος και 173,8095 ώρες ανά μέσο μήνα, αφαιρουμένων εξ αυτών των ωρών που αντιστοιχούν σε αργίες που εμπίπτουν στις οικείες ημέρες εργασίας, προς τούτο δε και ο παρεμβαίνων υπολόγισε 254 ημέρες εργασίας για τον υπολογισμό 2.032 ωρών, χωρίς ο προσφεύγων να προβάλλει και να αποδεικνύει, ότι οι εμπίπτουσες στο διάστημα Δευτέρας-Παρασκευής αργίες είχαν άλλο αριθμό, παρά απλώς προβάλλοντας, πως έπρεπε το κόστος ωριαίας εργασίας να υπολογιστεί με βάση τις 166,67 ώρες μηνιαία, ως ανώτατο επιτρεπτό όριο εργασίας. Ούτως όμως, ο προσφεύγων συγχέει τον καθορισμό του τρόπου υπολογισμού ωρομισθίου (ως $\text{ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΜΙΣΘΟΣ}/25 = \text{ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ}$ και $\text{ΩΡΟΜΙΣΘΙΟ} = \text{ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ} \times 6/40$ ή $\text{ΩΡΟΜΙΣΘΙΟ} = (\text{ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΜΙΣΘΟΣ}/25) \times 6/40 = 6 \times \text{ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΜΙΣΘΟΣ}/1000$), υπολογισμός που λαμβάνει χώρα για τον υπολογισμό ποσών, όπου απαιτείται ως βάση το

ωρομίσθιο (όπως υπερωρίες, νυκτερινές ώρες κλπ) με τις ώρες του αληθιού χρόνου εργασίας ενός μισθωτού που λαμβάνει μηνιαίο μισθό, ο οποίος κατά νόμο αμείβεται με τον πάγιο μισθό του για όλο το μήνα, για 40 ώρες εργασίας ανά εβδομάδα, ανεξαρτήτως πόσων ημερών εργασίμων ή μη, περιλαμβάνει ο μήνας και ανεξαρτήτως σε πόσες ώρες αντιστοιχεί ο κάθε μήνας. Εξ αυτού του λόγου και εσφαλμένα, ο προσφεύγων διαιρώντας το ως άνω μηνιαίο κονδύλι του παρεμβαίνοντος (1.032,66 ευρώ), δια 166,67 ωρών, που ο προσφεύγων υπολαμβάνει εσφαλμένα, προβάλλει ομοίως εσφαλμένα ότι το αντιστοιχούν κόστος ώρας ανέρχεται σε 6,20 αντί 6,10 ευρώ, που δήλωσε ο παρεμβαίνων στην προσφορά του. Άρα, ο υπό 1.ΙΙ ισχυρισμός της προσφυγής κατά του παρεμβαίνοντα είναι απορριπτέος.

4. Επειδή, όσον αφορά τις μη εξετασθείσες από την προηγούμενη Απόφαση, αιτιάσεις του υπό ΙΙ.3 λόγου της προσφυγής, περί ασυνήθιστα χαμηλής οικονομικής προσφοράς, ο παρεμβαίνων υπέβαλε οικονομική προσφορά, όπου υπολογίζει 6.650 ευρώ διοικητικό κόστος και 300 ευρώ ως κόστος αναλωσίμων (καύσιμα, service αυτοκινήτου κλπ), αναλύει δε στις σελ. 15-16 ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ προσφοράς του, τα παραπάνω κόστη. Στο 2.ζ) σημ. της ως άνω ανάλυσης, ο παρεμβαίνων αναφέρει «Λοιπά κόστη γραμματειακής, διοικητικής υποστήριξης, λογιστικών υπηρεσιών, εποπτείας, γραφικής ύλης, καύσιμα, κ.λ.π. 277,33€ για 12 μήνες.» και στο σημ α) «Έκδοση εγγυητικής επιστολής συμμετοχής που ανέρχεται στο ποσό των 21.426,27€ υποβάλλεται εντός του φακέλου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικής προσφοράς και το κόστος έκδοσης αυτής προκύπτει ως το 0,50% της εγγυητικής για κάθε τρίμηνο, δηλαδή 21.426,27€ (εγγυητική συμμετοχής στο διαγωνισμό)*0,5% =107,13€ - 50% έκπτωση που χορηγείται στην εταιρεία μας = 53,57€ ανά τρίμηνο». Ο δε παρεμβαίνων με την προσφορά του συνυπέβαλε και την από 18-6-2021 απόδειξη πληρωμής της ... περί της υποβληθείσας με την προσφορά του εγγυητικής συμμετοχής, η οποία απόδειξη αναφέρει ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ ΣΕ ΕΥΡΩ 53,57 και εξόφληση του ως άνω ποσού. ενώ αναφέρεται ως περίοδος χρέωσης το διάστημα 18/6/2021-18/9/2021 ή $53,57/3=17,8567$ ευρώ ανά μήνα. Ο όρος 2.4.5 της διακήρυξης ορίζει ότι «Οι

υποβαλλόμενες προσφορές ισχύουν και δεσμεύουν τους οικονομικούς φορείς για διάστημα εννέα μηνών (9) από την επόμενη της διενέργειας του διαγωνισμού», ο όρος 3.1.1 ορίζει ως χρόνο αποσφράγισης προσφορών την 2-7-2021 και ο όρος 2.2.2.1 ότι «Η εγγύηση συμμετοχής πρέπει να ισχύει τουλάχιστον για τριάντα (30) ημέρες μετά τη λήξη του χρόνου ισχύος της προσφοράς του άρθρου 2.4.5 της παρούσας, ήτοι μέχρι 3 / 5 /2022, άλλως η προσφορά απορρίπτεται.» και άρα, το διάστημα 9 μηνών ισχύος της προσφοράς διαρκεί ως την 3-4-2022 και το διάστημα καταρχήν ισχύος της εγγυητικής συμμετοχής ως την 3-5-2022. Το ως άνω διάστημα αντιστοιχεί σε 10,5 μήνες από την από 18-6-2021 έκδοση της ως άνω εγγυητικής, διάστημα, στο οποίο, κατά την ανωτέρω χρέωση αντιστοιχεί σε $10,5 \times 17,8567 = 187,495$ ευρώ ή $187,495 - 53,57 \text{ ευρώ} = 133,925$ ευρώ παραπάνω από όσα αναφέρει ο παρεμβαίνων στην ανωτέρω ανάλυση. Πλην όμως, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, η παράθεση ανάλυσης επιμέρους κονδυλίων διοικητικού κόστους λαμβάνει χώρα κατά το ΚΕΦ. Δ σημ. 7 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ε διακήρυξης («Στην ανάλυση του Πίνακα του κεφαλαίου Δ περιλαμβάνονται υποχρεωτικά κατ' ελάχιστον τα εξής: Αναλύονται και επεξηγούνται επαρκώς διεξοδικά και με σαφήνεια ο τρόπος/μέθοδος υπολογισμού προσδιορισμού των στοιχείων των Πινάκων των κεφαλαίων Α, Β & Γ και ιδίως των νόμιμων αποδοχών και των ασφαλιστικών εισφορών (εργατικό κόστος). Αναλύονται, επεξηγούνται επαρκώς διεξοδικά και με σαφήνεια ο τρόπος/μέθοδος υπολογισμού προσδιορισμού του Κόστους αναλωσίμων (αριθμητικώς και σε ποσοστό επί του συνολικού κόστους] και του Διοικητικού κόστους παροχής υπηρεσιών (αριθμητικώς και σε ποσοστό επί Ανάλυση στοιχείων οικονομικής προσφοράς (Ο Πίνακας περιλαμβάνει την ειδικότερη ανάλυση στοιχείων της οικονομικής προσφοράς του Πίνακα του Κεφαλαίου Α και των επιμέρους στοιχείων που να δικαιολογούν το συγκεκριμένο ύψος τους.») προς καταρχήν στοιχειοθέτηση και εξήγηση, ότι το ενιαία προβλεπόμενο ως «διοικητικό κόστος», κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010 και κατά τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης («Στην προσφορά τους οι οικονομικοί φορείς πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων,

του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων.»), κονδύλι καλύπτεται με εύλογο προς τούτο ποσό και το κάθε επιμέρους ποσό που αναφέρεται στην εκ της προσφοράς επεξήγηση δεν αποτελεί κάποιο τυχόν διακριτό κονδύλι, που είναι αποκλειστικώς αυτοτελώς αξιολογητέο (όπως επί παραδείγματι, το εργατικό και ασφαλιστικό κόστος) και δεν είναι δεκτικό μεταφοράς προς κάλυψη άλλων εξόδων που ομοίως υπάγονται στο ενιαίο διοικητικό κόστος ή και συνεκτίμησης, μετά των λοιπών αναφερόμενων στο διοικητικό κόστος εξόδων, ώστε να κριθεί το εύλογο του υπολογιζόμενου ως ενιαίο ποσό στους πίνακες οικονομικής προσφοράς, διοικητικού κόστους. Εξάλλου και στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ε περί υποδείγματος οικονομικής προσφοράς με τα εκεί δηλωτέα στοιχεία και τους πίνακες συμπλήρωσης επιμέρους κονδυλίων που συγκροτούν το προσφερόμενο τίμημα, προβλέπονται ως διακριτά κονδύλια το διοικητικό κόστος, το κόστος ανακυκλωσίμων, το εργολαβικό κέρδος και οι κρατήσεις και όχι τα επιμέρους ποσά που προορίζεται να καλύψει το διοικητικό κόστος και το κονδύλι των αναλωσίμων (άλλωστε, δεν παρέχεται καν εκ της διακήρυξης συγκεκριμένη τυπολογία επιμέρους εξόδων του διοικητικού κόστους, επί των οποίων διακριτά πρέπει να υπολογιστούν τα συναφή έξοδα). Αντικείμενο δε κρίσης και διάγνωσης περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς είναι αν το διοικητικό κόστος ή το κόστος αναλωσίμων έχουν τυχόν υπολογιστεί σε καταρχήν μη εύλογα, όπως για αυτά απαιτήθηκε, επίπεδα και άρα, αν τυχόν κατ' αποτέλεσμα επιμέρους σφαλμάτων στις εξηγήσεις αυτών και επιμέρους υποκοστολογήσεων, εν τέλει αυτά τα κονδύλια, ήτοι το διοικητικό κόστος και το κόστος αναλωσίμων προκύπτουν ως καταρχήν ιδιαίτερος χαμηλά, ως προς την κάλυψη των αναγκών της σύμβασης. Όμως, τούτο δεν συνάγεται άνευ ετέρου από τυχόν, εντός της ευρύτερης και καταλειπόμενης, ως προς τη διάρθρωση επιμέρους ποσών, στην ευχέρεια των προσφερόντων, αναλύσεως διοικητικού κόστους, επιμέρους υπουπολογισμούς επιμέρους δαπανών εκ των περισσότερων που ομού συγκροτούν το προβλεπόμενο εκ της διακήρυξης, ως ενιαίο κονδύλι διοικητικού κόστους, εφόσον συγχρόνως και εκ τέτοιων υπουπολογισμών δεν προκύπτει συγχρόνως ή τουλάχιστον, δεν δημιουργείται

σοβαρό έρεισμα και ένδειξη, περί του ότι συνολικά το διοικητικό κόστος είναι ασυνήθιστα χαμηλό, ως προς το ευλόγως αναλογούν στην υπό ανάθεση σύμβαση (ομοίως και περί κόστους αναλωσίμων). Επομένως, η τυχόν αποσπασματική υπόδειξη επιμέρους υποϋπολογισμών επί επιμέρους ποσών εκ των περισσοτέρων αναφερομένων στις αναλύσεις διοικητικού κόστους μιας προσφοράς, χωρίς συσχέτιση με την τυχόν ανεπάρκεια ή το ιδιαίτερος χαμηλό ύψος του συνολικού διοικητικού κόστους (όσον αφορά τα λοιπά προβλεπόμενα επιμέρους και στο πλαίσιο της ίδιας ανάλυσης, ποσά που προορίζονται για άλλα έξοδα και τυχόν δεν καταλείπουν υπόλοιπο για κάλυψη άλλων επιμέρους υποϋπολογισμών εντός του ιδίου κονδυλίου του «διοικητικού κόστους») είναι ανεπαρκής και δεν συγκροτεί ορισμένο έρεισμα, προς την καταρχήν στοιχειοθέτηση ασυνήθιστα χαμηλής και περαιτέρω εξηγητέας, κατ' άρ. 88 Ν. 4412/2016, οικονομικής προσφοράς, ως προς το (πραγματευόμενο περί του ευλόγου ή του ασυνήθιστα χαμηλού αυτού, συνολικά), διοικητικό κόστος. Εν προκειμένω, όσον αφορά τους μη ήδη εξετασθέντες κατά την προηγηθείσα Απόφαση ΑΕΠΠ ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, ο προσφεύγων προβάλλει την επιμέρους υποκοστολόγηση του επιμέρους ποσού για εγγυητική συμμετοχής, πλην όμως, ουδόλως συσχετίζει το ως άνω υπόλοιπο επί της εγγυητικής συμμετοχής, που επί το ορθόν ανάγεται σε 133,925 ευρώ, με το παραπάνω, μεγαλύτερο του υπολοίπου αυτού, κονσύλι 277,33 ευρώ που αφορά λοιπά κόστη της προσφοράς (όπως αναφέρει η ανάλυση του παρεμβαίνοντος και όπως προκύπτει και από την αναφορά «κλπ»/ «Λοιπά κόστη γραμματειακής, διοικητικής υποστήριξης, λογιστικών υπηρεσιών, εποπτείας, γραφικής ύλης, καύσιμα, κ.λ.π») και ο προσφεύγων δεν αναφέρεται σε γραμματειακά, υποστηρικτικά και λογιστικά έξοδα, κόστη εποπτείας , γραφικής ύλης και καυσίμων τέτοιων, ώστε λαμβανομένων αυτών υπόψη και αφαιρουμένων από τα 277,33 ευρώ για 12 μήνες, να απομένει ποσό υπολειπόμενο της ως άνω επιμέρους διαφοράς. Ομοίως άλλωστε, αορίστως ο προσφεύγων προβάλλει μη υπολογισμό εκ του παρεμβαίνοντος αναλογικού κόστους ανανέωσης πιστοποιήσεων ISO και αναλογικού κόστους Κέντρου Λήψης Σημάτων, αφού αφενός, όπως προαναφέρθηκε, ουδόλως τέθηκε εκ της

διακήρυξης συγκεκριμένος κατάλογος με συγκεκριμένα έξοδα του διοικητικού κόστους, για τα οποία θα πρέπει να αναφερθεί διακριτό ποσό, στο πλαίσιο του διοικητικού κόστους, καταλείποντας τη διάρθρωση της ανάλυσης διοικητικού κόστους στην ευχέρεια των μετεχόντων, αφετέρου, ουδόλως ο προσφεύγων προβάλλει και τεκμηριώνει έστω καταρχήν, οιοδήποτε συγκεκριμένο ποσό στο οποίο ανέρχονται τα ανωτέρω έξοδα, ώστε να θεωρηθεί ότι δεν καλύπτονται από το υπολογισθέν ανωτέρω, συνολικό διοικητικό κόστος 6.650 ευρώ. Παρά, επί εσφαλμένου ερείσματος, ο προσφεύγων προβάλλει ότι δια μόνης της μη διακριτής αναφοράς επιμέρους ποσού για τα ανωτέρω επιμέρους έξοδα, συνάγεται ανεπάρκεια του διοικητικού κόστους ποσού 6.650 ευρώ κατά την προσφορά του παρεμβαίνοντος, χωρίς να λαμβάνει όμως υπόψη, ότι ακριβώς κατέλειπε ο παρεμβαίνων 277,33 ευρώ για τα ως άνω λοιπά κόστη, εκ των οποίων, ακόμη και αφαιρουμένων των 133,925 ευρώ ανωτέρω εκ της εγγυητικής συμμετοχής, απομένουν 143,405 ευρώ, προς κάλυψη λοιπών εξόδων που υπάγονται στο διοικητικό κόστος, μεταξύ των οποίων και τα τυχόν ανωτέρω και απροσδιορίστου επιμέρους επιβάρυνσης στη νυν υπό ανάθεση σύμβαση, αντικείμενα. Άλλωστε, οι πιστοποιήσεις ISO (λαμβανομένης υπόψη και της συνήθως πολυετούς περιόδου ανανεώσεώς τους, το κόστος της οποίας ούτως επιμερίζεται στα επιμέρους έτη, εκ των περισσότερων που την αποτελούν) και το Κέντρο Λήψης Σημάτων συνιστούν αντικείμενα και διαδικασίες που αφορούν όλη την επιχειρηματική λειτουργία και επομένως, το οικείο κόστος τους για την επιχείρηση επιμερίζεται σε όλη τη δραστηριότητα αυτής και όχι μόνο στη συγκεκριμένη σύμβαση, ενώ το παραπάνω 2.ζ σημείο ανάλυσης διοικητικού κόστους του παρεμβαίνοντος αναφέρεται ακριβώς σε «λοιπά κόστη... διοικητικής υποστήριξης» και άρα, προορίζεται για κάθε εν γένει αναλογία κόστους γενικών διοικητικών εξόδων, που επιβαρύνει τη νυν σύμβαση. Ουδόλως δε ο αορίστως προβάλλων τις οικείες αιτιάσεις, προσφεύγων, προβάλλει κατά ποιο τρόπο και κατά ποιο συγκεκριμένο μέρος, επιβαρύνουν τη συγκεκριμένη σύμβαση, εντός της ευρύτερης δραστηριότητας του παρεμβαίνοντος, αλλά ούτε σε ποιο ποσό καταρχήν ανέρχονται και κατά το οποίο επιβαρύνουν την όλη επιχειρηματική λειτουργία (και άρα, ελλείπουν από

τις αιτιάσεις του προσφεύγοντος, αμφότεροι οι αναγκαίοι, για το ορισμένο του ισχυρισμού του, παράγοντες, ήτοι το συνολικό επιχειρηματικό κόστος των παραπάνω εξόδων και η αναλογία της νυν σύμβασης επί της όλης επιχειρηματικής δραστηριότητας του παρεμβαίνοντα), με συνέπεια οι οικείες αιτιάσεις της προσφυγής να είναι ανεπίδεκτες αξιολόγησης και κατ' αποτέλεσμα, να άγουν απαραδέκτως σε αντιστροφή του βάρους επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών της προσφυγής, δηλαδή από τον προσφεύγοντα στην καθ' ης αναθέτουσα και τον παρεμβαίνοντα. Ομοίως ισχύει σημειωτέον και για τους απαραδέκτως ούτως ή άλλως προβαλλόμενους δια του υπομνήματος του προσφεύγοντα, πρόσθετους ισχυρισμούς περί απροβλέπτων εξόδων, τα οποία αφενός δεν ζητήθηκαν να αναλυθούν διακριτά εντός του διοικητικού κόστους, αφετέρου είναι αγνώστου και αορίστου εκ του προσφεύγοντος, ποσού. Συνεπεία των ανωτέρω, το σύνολο των υπολειπομένων προς εξέταση ισχυρισμών του, περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς του παρεμβαίνοντος, λόγου της προσφυγής είναι αόριστοι και σε κάθε περίπτωση, δεν παρέχουν ένδειξη περί ασυνήθιστα χαμηλού ποσού διοικητικού κόστους, που τυχόν ελήφθη υπόψη στην προσφορά του παρεμβαίνοντος.

5. Επειδή, επομένως πρέπει να απορριφθούν οι νυν εξεταζόμενοι ισχυρισμοί της προσφυγής και να γίνουν δεκτοί οι κατ' αυτών ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντος.

6. Επειδή, το παράβολο της προσφυγής έχει ήδη επιστραφεί, κατόπιν ούτως ή άλλως αποδοχής της ως προς λοιπά σκέλη της κατά λοιπών κεφαλαίων της προβαλλομένης και κατά άλλων καθ' ων, ενώ νυν εξεταστέο ήταν μόνο το μεταβιβασθέν στην ΕΑΔΗΣΥ κατ' αναπομπή επιμέρους σκέλος της ως προς επιμέρους ισχυρισμούς ειδικώς κατά του νυν παρεμβαίνοντος και άρα, δεν τίθεται ζήτημα κατάπτωσης του παραβόλου..

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει το αναπεμφθέν προς εξέταση σκέλος της Προσφυγής.

Δέχεται την Παρέμβαση.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 4-8-2022 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΡΛΑΣ